

[Jørgen Jørgensen.]

valget. Skulle der være virkelig alvor i det ærede medlems standpunkt, at han havde veje at anvise, som gjorde det hele langt enklere, og hvorved man var i stand til at give erhvervslivet langt større frihed, havde det været det ærede medlems pligt for vareforsyningsudvalget at rejse disse problemer og anvise en praktisk løsning. Det har det ærede medlem ikke gjort. Det ærede medlem har forsåvidt erklæret sig tilfreds med den måde, hvorpå loven er administreret i det halve år, der er gået.

Når det ærede medlem derfor nu stiller sig så kritisk overfor lovforslaget, så knytter det ærede medlem det til, at han ingen tillid har til, at den nuværende handelsminister fortsat vil administrere i overensstemmelse med de retningslinier, som det ærede medlem er tilhænger af. Der var en ting i denne forbindelse, der overraskede mig noget. Det ærede medlem sagde, at hvis vi havde fået den midlertidige forlængelse af loven, så vi havde haft mere tid til at overveje tingene, var der mulighed for, at der kunne være opnået en ordening, som det ærede medlem, forstod jeg, da kunne tænke sig at være med til. Jeg ved ikke, om det ærede medlem regner med, at hans tillid til regeringen vil være større i februar, end den er for tiden. Hvis dette ikke er tilfældet, og da hans hovedargument for ikke at gå med til lovforslaget er hans mistillid til den højtærede handelsminister, så forstår jeg ikke rigtig hans betragtning, at havde vi fået en måned til, var det muligt, at denne mistillid til handelsministeren kunne afvikles.

I det hele taget overrasker det ærede medlems stilling til denne lovgivning mig i ikke ringe grad. Jeg beklager, at venstre har indtaget denne usaglige holdning overfor det foreliggende forslag. Det ærede medlem erkender, at vi skal have en lovgivning, en bemyndigelseslov, som svarer nogenlunde til det, der her er tale om; det ærede medlem siger, at han kan ikke tænke sig, at nogen regering ville tage ansvaret for den politiske udvikling i landet, hvis ikke man havde en bemyndigelseslov nogenlunde af denne karakter, og det ærede medlem har i den tid, han selv var minister, ført bevis for, at han satte pris på at have en bemyndigelseslov. Men er det så helt vel betænkt, at det ærede medlem og hans parti her ikke vil medvirke til at give den nuværende regering en lov, som han erkender at ingen regering kan undvære? Mon det dog alligevel er velbetænkt af en opposition at stille sig på det standpunkt overfor et sagligt spørgsmål, at man erkender, at en

lovgivning er nødvendig, men man vil alligevel ikke være med til at gennemføre den? Det ærede medlem, som først havde sagt, at han ikke kunne tiltræde lovforslaget, hvis der var en bestemmelse om nedsættelse af en kommission, gik endda så vidt, at han erklærede, at selvom denne bestemmelse udgik, selvom de ændringer, han selv har foreslået, blev vedtaget, kunne han ikke være med til at gennemføre loven, fordi han som sagt havde mistillid til ministeren. Dette giver det hele en karakter af politisk aktion, som jeg ikke tror er velbetænkt fra det ærede medlems side, og det svækker en oppositions holdning, når man tager et så lidt sagligt dikteret standpunkt som det, det ærede medlem var talsmand for ved denne lejlighed.

Hvad angår det ærede medlems bemærkninger overfor boligministeren om større frihed for parcelbyggeriet og om andre ting, der knytter sig til boligbyggeriet, er det spørgsmål, som vi andre også er interesserede i at få drøftet, og jeg i hvert fald lægger megen vægt på det ærede medlems indsigt i disse ting. Men ved at gennemføre loven her afskærer jo udvalget og partierne sig ingenlunde fra at tage disse spørgsmål op, og derfor kan der heller ikke heri være nogen tilstrækkelig begrundelse for det ærede medlem til at tage den afvisende stilling, han har taget.

Når det ærede medlem ved denne og andre lejligheder har givet udtryk for, at erhvervene var betænkelige ved, at en kommission blev nedsat, idet man frygtede, at det ville forsinke den afvikling, som erhvervene ønsker, og når det ærede medlem og hans partifæller i betænkningen henviser til, hvad Grosserer-Societetet i så henseende har fremført i den skrivelse, der er sendt til udvalget, så er det nødvendigt at gøre opmærksom på, som også det ærede medlem hr. Aksel Møller gjorde, at denne skrivelse jo er sendt til udvalget på et tidspunkt, da man ikke var klar over, hvilket grundlag kommissionen fik at arbejde på, og hvilken tidsfrist der var sat for afslutningen af dens arbejde. Men den frygt, som er kommet til udtryk i henvendelsen fra Grosserer-Societetet og Provinshandelskammeret til udvalget, er der ikke noget grundlag for, efter at man nu i betænkningen har fastlagt kommissionens arbejdsområde, dens sammensætning og tidspunktet, da den skal være færdig. Jeg kan ikke tænke mig, at erhvervene, der selv mere end andre føler trykket af tidens stærke indgreb, ikke vil være interesserede i hver indenfor sit område at yde rigsdagen al den støtte, det er